

Розбита ваза

Олексій Апухтін

Ту вазу з кришталю, де квітку ти тримала,
Розкритим віялом ти вдарила недбало,
І ледь помітна тріщина на ній
Лишилась... Необачний вчинок свій
Забула швидко ти. Мабуть, була сердита.
А вазі вже, поглянь, загрожує біда:
Зів'яла квітка та і витекла вода...
Облиш її: вона розбита.

Так серця ти мого у роки молоді
Торкнулася недбало, наче вази.
На ньому слід лишився відтоді,
Як від глибокої образи.
Воно для тебе б'ється і тепер,
Глибоким смутком оповите.
Не гоїться воно і сліду час не стер...
Облиш його: воно розбите.

Переклад Олександра Грязнова